

prima instanță: A.Catană
instanța de apel: L.Popova, M.Moraru, A.Panov

dosarul nr. 3ra-1649/14

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Galina Stratulat
Judecătorii Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Jaloba Valeriu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Jaloba Valeriu împotriva Ministerului Afacerilor Interne a RM cu privire la încasarea penalității pentru reținerea restanțelor salariale, încasarea indemnizației unice de concediere, suplimentului la salariu, prejudiciul material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Jaloba Valeriu și menținută hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 aprilie 2014

c o n s t a t ă

La 18 iunie 2013, Jaloba Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Afacerilor Interne a RM cu privire la încasarea penalității pentru reținerea restanțelor salariale, încasarea indemnizației unice de concediere, suplimentului la salariu, prejudiciul material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, s-a aflat în relații contractuale de muncă cu Ministerul Afacerilor Interne pînă la data de 21 martie 2013, cînd a fost exclus din listele efectivului conform ordinului nr. 187-ef din 18.03.2013, în legătură cu demisia.

Anterior, în conformitate cu hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2012 s-a dispus anularea pct. 1 din ordinul MAI nr.426-ef din 28.09.2011 în privința lui Jaloba Valeriu cu repunerea în funcția de șef al Secției securitate internă a Comisariatului General de poliție din data de 28.09.2011 și încasarea de la MAI a salariu de funcție în mărime de 8 590 lei, cu executarea imediată a hotărîrii.

De asemenea s-a hotărît încasarea de la MAI în folosul lui Jaloba Valeriu salariul pentru perioada lipsei forțate de la serviciu din perioada 28.09.2011-11.01.2012 în sumă de 10304 lei, prejudiciul moral în sumă de 17 180 lei și de 2 500 lei cheltuieli pentru asistență juridică.

Invocă reclamantul că, angajatorul urma să execute imediat hotărîrea instanței de judecată privitor la repunerea în funcție și achitarea unui salariu de funcție în mărime de 8 590 lei. În același timp urma să execute și celelalte prevederi ale hotărîrii judecătorești, în termenul prevăzut de legislație. Însă, acesta nu s-a conformat hotărîrii instanței de judecată și nu a executat prevederile hotărîrii

judecătorești, lipsindu-l de posibilitatea de a beneficia de salariu adjudecat, de a primi salariul lunar în modul și timpul prevăzut de normele Codului Muncii, prin care acțiuni i-a cauzat un prejudiciu material și moral.

Indică reclamantul, că doar la 04 iulie 2012, angajatorul a emis ordinul cu privire la repunerea lui în funcție, mai apoi, peste o zi a emis un alt ordin cu privire la concedierea lui repetată, care de asemenea a fost anulat de către instanța de judecată, hotărîrea fiind irevocabilă. Totodată, achitarea salariului angajatorul a efectuat-o doar după 05 septembrie 2012, reținînd nejustificat plățile salariale.

Aplicînd prevederile art.330 Codul Muncii, angajatorul urmează să-i compenseze pierderile pentru neachitarea la timp a salariului în mărime de 8 590 lei, (începînd cu data de pînă la 05 septembrie 2012, pentru 235 zile, ce constituie suma de 2 018,65 lei; pentru neachitarea la timp a salariului în sumă de 20 304 lei pentru perioada 28.09.2012-11.01.2012, începînd cu data de 18.01.2012 pînă la 05 septembrie 2012, pentru 228 zile, ce constituie suma de 4 629,30 lei; pentru neachitarea la timp a salariului în sumă de 2 489,50 lei pentru perioada 12.01.2012-31.01.2012, pînă la 05 septembrie 2012, începînd cu data de 05 februarie 2012, pentru 211 zile, ce constituie suma de 522,70 lei; pentru neachitarea la timp a salariului în sumă de 6 787,80 lei pentru luna februarie 2012 pînă la 05 septembrie 2012, pentru 182 zile ce constituie suma de 1 235,37 lei; pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna martie 2012 în sumă de 6 787,80 lei, începînd cu 05 aprilie pînă la 05 septembrie 2012, pentru 152 zile, ce constituie suma de 1 031,74 lei; pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna aprilie 2012 în sumă de 6 787,80 lei, începînd cu 05 mai pînă la 05 septembrie 2012, pentru 121 zile, ce constituie suma de 8 28,11 lei; pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna mai 2012 în sumă de 6 787,80 lei, începînd cu data de 05 iunie pînă la 05 septembrie 2012, pentru 90 de zile, ce constituie suma de 610,90 lei; pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna iunie 2012, începînd cu 05 iulie pînă la data de 05 septembrie 2012, pentru 60 zile, ce constituie suma de 407, 26 lei.

Mai indică reclamantul, că restabilindu-l la 15 ianuarie 2013 în funcție, conform hotărîrii judecătorești care urma să fie executată la 13 noiembrie 2012, angajatorul era obligat să-i calculeze integral salariul pentru ulterioara perioadă de activitate, inclusiv pentru lucrul operativ în mărime de 50% din salariul funcției, însă acest lucru nu l-a făcut, achitîndu-i doar pentru perioada de pînă la 13 noiembrie 2012, conform hotărîrii judecătorești.

Conform certificatului despre întreținerea bănească, eliberat de Comisariatul General de Poliție mun. Chișinău, începînd cu data de 14 noiembrie 2012 nu i-a fost calculat adaosul la salariu pentru lucrul operativ pînă la data concedierii și anume sumele: pentru 14 - 30 noiembrie 2012 în sumă de 371,82 lei; pentru luna decembrie 2012 în sumă de 656 lei; pentru luna ianuarie 2013 în sumă de 656 lei; pentru luna februarie 2013 în sumă de 656 lei; pentru luna martie 2013 (pînă la data de 21.03) în sumă de 459,2 lei, iar în total suma constituind 2 799,02 lei, care nu a fost inclusă în sporurile la salarii supuse achitării în decursul unui an înainte de eliberare. Ca urmare, a fost incorect calculată indemnizația unică de concediere, deoarece ca bază de calcul a fost luată suma salariului ultimei luni de activitate de 6 427,2 lei, fără a fi luată în calcul suma pentru lucrul operativ, salariul ultimei luni de activitate urmînd să constituie suma de 7 083,32 lei.

Astfel, indemnizația unică de concediere urma să constituie suma de 70 833,20

lei, nefiindu-i achitată suma de 6 561,20 lei și suma de 4 434,80 lei ce reprezintă ajutor material.

În conformitate cu art. 332 Codului Muncii, la data de 03.06.2013 reclamantul a expediat în adresa pîrîtului o cerere prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat de către angajator, care a fost lăsat fără răspuns.

În temeiul art. 355 Codului Muncii, solicită reclamantul încasarea de la pîrîtul Ministerul Afacerilor Interne a prejudiciului cauzat în mărime de 2 018,65 lei pentru reținerea achitării salariului în mărime de 8 590 lei, conform hotărîrii judecătorești; suma de 4 629,30 lei pentru neachitarea la timp a salariului în mărime de 20 304 lei, conform hotărîrii judecătorești; suma de 522,70 lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna ianuarie 2012; suma de 1 235,37 lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna februarie 2012; suma de 1 031,74 lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna martie 2012; suma de 828,11 lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna aprilie 2012; suma de 610,90 lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna mai 2012; suma de 407,26 lei pentru neachitarea la timp a salariului pentru luna iunie 2012; suma de 2 799,02 lei ce constituie suma salariului ce urma să-i fie achitată pentru lucru cu agentura; suma de 6 561,20 lei ce constituie suma neachitată a indemnizației unice de concediere; suma de 4 434,80 lei ce constituie suma ajutorului material pentru anul de activitate 2012, ratat din vina angajatorului și suma de 5 000 lei ce constituie prejudiciul moral, iar în total suma de 30 079,05 lei.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul și-a micșorat cuantumul pretențiilor, solicitînd încasarea de la Ministerul Afacerilor Interne a sumei de 28 835,18 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 aprilie 2014 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Jaloba Valeriu și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 aprilie 2014.

La 14 noiembrie 2014 Jaloba Valeriu a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a menționat că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, nu au fost verificate toate circumstanțele și rapoartele juridice invocate de către recurent, care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind apreciate incorect probele.

A mai indicat recurentul Jaloba Valeriu că, instanța de apel nu s-a expus pe fapta neachitării la timp al salariului, ce urma să-l primească lunar după repunerea sa în funcție de către instanța de judecată.

Ca urmare, prin expunerea instanței de apel precum că, „drepturile salariale au fost achitate salariatului, iar vina angajatorului în situația dată lipsește, luând în considerație faptul că pârâtul este o instituție publică, finanțată din bugetul de stat”, instanța a interpretat eronat legea.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jaloba Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Jaloba Valeriu în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Jaloba Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Jaloba Valeriu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas